

РЕШЕНИЕ

№ 7193

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 14.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **8169** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.2А б.“а“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на П. П., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ап. 67 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0286-000069/17.06.2022г. на младши автоконтрольор В. П., отдел „Пътна полиция“,СДВР, връчена на 26.07.2022г., с която на жалбоподателката е наложена мярка – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр. чл. 171 т.2А б.“а“, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

В подкрепа на твърдението си за незаконосъобразност на процесната заповед, г-жа П. изтъква липсата на предпоставки за приложение на нормата на чл.171 т.2а б.А от ЗДвП,тъй като въпросният автомобил е закупен от нея на 17.06.2022г., като след изповядване на сделката е помолила съпруга си/с когото са разделени/ да смени талоните на автомобила в КАТ. Той не е могъл да смени талоните своевременно, като още същата вечер е узнала, че с автомобила е станал пътен инцидент, при който колата е управлявано от трето лице на което е предоставена от съпруга и/с когото са разделени/ без да я уведоми. Моли да и бъдат върнати СРМПС и регистрационните номера на автомобила.

За да издаде процесно оспорваната Заповед, младши автоконтрольор П., отдел „Пътна полиция“, СДВР е установил, че срещу неспособен водач Р. Г. е съставен АУАН, серия GA/709105/17.06.2022г., затова, че на 17.06.2022г. в 22:34ч. в [населено място] е управлявал лек автомобил Ф., модел „Бора“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на Т. К., без да притежава СУМПС, като е реализирал ПТП с мотоциклет след което е напуснал мястото на ПТП. На тази база и като е установено, че към датата на констатиране на нарушението всъщност собственик на автомобила е П. П., която е допуснала или предоставила управлението на МПС на неспособен водач, с което е нарушила чл.102 ал.1 т.1 ЗДВП, административният орган е наложил ПАМ по чл.171 т.2а б. „а“ от ЗДВП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца.

По силата на чл.171 т.2а б. „а“ от ЗДВП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Нормата е императивна, като не предоставя на компетентния орган право на преценка, а последният действа изцяло в условията на обвързана компетентност. При реализиране на фактите и обстоятелствата, представляващи основание за прилагане на мярката, същият орган е длъжен да издаде акт, с който да приложи предвидената в ЗДВП - ПАМ. Единствено продължителността на срока на мярката се определя от органа в условията на оперативна самостоятелност в рамките на предвидените граници от шест месеца до една година.

Съгласно чл.102 ал.1 т.1 от същия закон на водача, собственика или упълномощения ползвател на моторно пътно превозно средство се забранява да предоставя моторното превозно средство на водач, който е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, или на лице, което не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство;

В административната преписка е приложено пълномощно с нотариална заверка на подписите от 17.06.2022г. по силата на което П. П. упълномощава Л. П. да управлява въпросният автомобил, да я представлява пред КАТ, ДАИ, МВР и т.н. във връзка с управлението и стопанисването на въпросното МПС, да го регистрира, пререгистрира, пуска и спира от движение/да го бракува/ и прочее изключително широк кръг дейности и правомощия.

Безспорно по делото е също така обстоятелството, че въпросното МПС е собственост на жалбоподателката, както и факта, че въпросната вечер МПС-то е било управлявано от трето лице, а именно - Р. Г..

В тази връзка следва да се приеме, че Л. П. представлява упълномощен представител

на жалбоподателката по смисъла на закона. И доколкото нормата на чл.102 ал.1 т.1 от ЗДвП е разпоредба относима към ангажиране на административно-наказателната отговорност, а настоящият спор разглежда наличието на предпоставки за законосъобразност на ПАМ съотносими към основанието по чл. чл.171 т.2а б. „а“ от ЗДвП, то ирелевантно за преценката за законосъобразност на процесният ПАМ е дали МПС-то всъщност е предоставено на неправопособният водач от страна на собственика или упълномощеният представител.

За да бъде съставомерно приложена процесната ПАМ следва да са налице следните обстоятелства, а именно: собственик - какъвто се явява жалбоподателката, чието превозно средство - каквато собственост е процесният Ф. е управлявано от лице, неправопособен водач - какъвто е Р. Г..

Процесната разпоредба цели осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, т.е. обжалваната ПАМ има превантивен и преустановителен характер. Същата е израз на държавно-властнически правомощия, предпоставка за възникването на които е липсата на дължимият контрол и отговорност от страна на собственика на МПС. И доколкото движението с МПС може да бъде източник на опасност за останалите участници в движението, закона предвижда редица изисквания – гаранция за законосъобразното развитие на отношенията в областта на движението по пътищата – от реда и условията за придобиване на СУМПС, през реда и условията за регистрация и въвеждане в движение на МПС до изискванията за контрол и отговорност както на водачите, така и на собствениците на МПС спрямо определи обстоятелства, потенциален източник на опасност. В процесният казус – такова обстоятелство е възникнало, а средство за реализиране на административното нарушение от страна на Р. Г. е именно МПС-то, собственост на жалбоподателката, което той е управлявал, независимо от нейното съгласие.

Важен момент, който съдът следва да подчертае е, че до настъпване на конкретната хипотеза не се стига въпреки или против волята на собственика на автомобила, а като следствие от действия и бездействия от нейна страна, чрез които тя е допуснала това да се случи. Следва да се допълни ясно, в настоящият казус не е налице противозаконно отнемане на МПС-то от страна на въпросното трето лице, същото го е управлявало в условията на допустителство /различно от правният му смисъл в областта на административното наказване/ от страна на собственичката, която с ясно съзнание и нотариална заверка на подписите е предоставила колата на съпруга си/с когото са разделени/.

Върховния административен съд е имал възможността да посочи, в напълно аналогична хипотеза, че „Субективното отношение на собственика на превозното средство не е елемент от фактическия състав.“/ Решение № 9667 от 24.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12939/2018 г., /

Извън това и с оглед предмета на съдебна проверка, следва да се добави:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Видно от Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, компетентни да издават

заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

Оспорената по делото заповед е издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция", поради което е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административни мерки.

Процесната Заповед е издадена в съответствие с изискването за форма и съдържание като съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. При постановяването и не са допуснати нарушения на административно-производствените правила дефинирани в специалния закон и в АПК.

С оглед всичко гореизложено, процесната Заповед се явява законосъобразно, като оспорването срещу нея следва да се отхвърли.

С оглед изложеното и на основание чл.172 ал.2, предл. пето от АПК, Административен съд София-град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. П., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ап. 67 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0286-000069/17.06.2022г. на младши автоконтрольор В. П., отдел „Пътна полиция“, СДВР, с която на жалбоподателката е наложена мярка – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: